

Lies en Daan zijn de bezielers van de onderbroekenvouwers. Het begon allemaal op school met grappige en gekke verzinsels op de speelplaats. Eens ze na het spelen weer in de klas zaten, gingen de hersenspinsels maar door, zodat ze tijdens de volgende pauze weer verder konden verzinnen en lachen! Al hun vrienden en vriendinnen wilden zo graag weten waar ze het over hadden, maar Lies en Daan hebben dat altijd als een groot geheim kunnen bewaren. Na het verlaten van de schoolbanken, begonnen ze er wel een concreet plan in te zien en besloten ze samen de uitdaging aan te gaan.

Ze gingen op zoek en vonden een leuk pand, aan de rand van de stad, dat ze snel op de kop konden tikken. Zo begonnen ze aan hun uitdaging, maar al snel bleek dat ze het niet alleen aankonden en besloten ze enkele werknemers aan te nemen. Zo kwamen ze snel in contact met de tweelingbroers Bart en Bert en de lieve spring in het veld Stien. Die leken ideaal om hun team in alle vertrouwen en discretie te versterken. Bart was een gekke kerei met meer dan één vijsje ios, altijd vrolijk, altijd lachen. Bert daarentegen was eerder wat meer in zichzelf gekeerd, maar wel erg behulpzaam en soms een tikkeltje onhandig. Stien lacht altijd, met de onnozelse grappen van Bart kon ze in een deuk liggen. Ook Bert kon ze zeker appreciëren, met zijn twee linker handen.

De sfeer bij de onderbroekenvouwers was meer dan goed. Na de werkuren konden ze nog gezellig een tasje koffie drinken, met de lekkere koekjes die Lies en Stien om om beurten maakten. Bert bakte ook wel graag een cake, maar die kon nogal gemakkelijk mislukken. Bij deze koffiekletskes was er ook altijd ruimte de fantasie de vrije loop te laten.

Zo begonnen ze weer te fantaseren...

‘Stel dat we op een dag een schat vinden tussen onze onderbroeken?’ Zei Daan.

‘Wat zouden we daar mee doen?’

Bart wist het meteen: hij wil de nieuwe Philippe Geubels worden en begint met nasale stem moppen te tappen. Lies en Stien zijn meteen zijn trouwste fans en de tranen rollen over hun kaken van het lachen.

Daan denkt erover om de schat te investeren in een nieuw pand voor de onderbroekenvouwers. De onderbroeken groeien hen letterlijk boven het hoofd, dat ze soms geen begin zien aan het vele werk.

Lies en Stien dromen van een eigen bakkerij, waar mensen een koffietje kunnen drinken met een lekker zelfgebakken gebakje. Ze hebben er ook al een naam voor: “Lies en Stiens cupcakerij!”

Bert wist het allemaal niet zo goed wat hij zou doen, moest hij ooit het geluk hebben een schat te vinden. Hij was erg geïnteresseerd in computers en programma's maken. Die technologie stond niet stil, in zijn vrije tijd ging hij nog avondschool volgen, zodat hij nieuwe applicaties kon ontwerpen. Het liefste zou hij een applicatie ontwikkelen, die voor de vouwers het werk enorm zou kunnen verlichten. Hij droomde er wel eens van om met een mooi zeiljacht de wereld rond te reizen. Hij was graag alleen.

De volgende ochtend waren de vouwers druk bezig toen Bart plots iets riep. Bart was altijd een grapjas, waardoor niet iedereen meteen reageert.

‘Zie ik nu iets blinken?’ Vroeg hij. ‘Zie ik dat wel goed? Het lijkt wel een schat!’

‘Jaja’, dachten Lies en Daan, ‘jij met je flauwe grappen altijd!’

Het duurde even voor Bart iedereen overtuigd kreeg dat er wel degelijk iets lag te blinken in de stapel met broeken. De anderen kwamen kijken en riepen samen uit: ‘Het is echt waar! Een schat!!’

Bert wou de schat meteen uit de stapel halen, maar Bart hield zijn onhandige broer tegen. ‘Ik heb ze eerst gezien, dus ik ga ze oprapen.’ Daan kwam op het tumult af en vond eigenlijk dat de schat hem toebehoorde, omdat hij de grote baas is. Daan nam eerst een verkeerde doos en iedereen moest lachen.

‘Dit had mij ook kunnen overkomen!’ Riep Bert uit.

Bart nam de kist, maar er zat een slot op. Iedereen begon meteen te zoeken en te zoeken, tussen alle broeken, in alle dozen, alle kieren en spleten. Waar is die sleutel?, vroeg Daan.

Lies kreeg een idee! 'Misschien ligt die sleutel wel ergens onder de onderbroeken!' Als dat zo is, moeten we goed doorwerken en dan vinden we de sleutel vanzelf. Zei Daan. Stien vond het meteen een goed idee en begon al snel de volgende stapel af te werken. Bart en Bert keken elkaar aan en vonden het nog zo geen slecht idee: 'Kom, we beginnen eraan met zijn allen.' Bart kon de spanning een beetje draaglijker maken met zijn imitaties van Philippe Geubels. Enkele uren later, tegen het einde van de dag, bij de op één na laatste doos, zag Lies iets wat op een sleutel lijkt! 'Ik zie de sleutel! Ik zie de sleutel!'

Iedereen keek haar ongelovig aan, na het harde werk en het gelach om Bart zijn grappen, waren ze zo moe dat ze het niet grappig zouden vinden als Lies er een grapje om zou maken.

'Echt waar? Waar?', Vroeg Daan.

'Ja! 'Riep Lies, 'Echt waar! Ik zie de sleutel!'

Lies kreeg de eer om de kist te openen. Iedereen was vol spanning als Lies de sleutel in het slot stak, "krik-krak", ze opende heel langzaam de kist... Wat ze zagen, konden ze nauwelijks geloven, geld, zoveel geld! Zoveel geld had nog nooit iemand in zijn hele leven gezien! Ze begonnen te tellen, en te tellen, het duurde tot na middernacht voor ze alles geteld hadden. 10 miljoen euro, 10 MILJOEN EURO! Ze konden het niet geloven!

Ze gingen er allemaal bij zitten en beseften dat ze hun dromen konden gaan waar maken.

'Ik kan een nieuw bedrijf oprichten!', Riep Daan.

'We kunnen een cupcakerij beginnen!', Riepen Stien en Lies te samen.

Bart, die anders altijd wel iets weet te grappen, was sprakeloos.

En Bert? Die zat erbij en keek ernaar. Hij was in gedachten al volop bezig met de programmatie van de app voor de onderbroekenvouwers.

'Wie had ooit kunnen dromen dat ze echt een schat zouden vinden?'

Na uren mijmeren over wat ze nu eindelijk met het geld zouden gaan doen, hadden ze een beslissing genomen. Ze gingen al hun dromen bundelen om alles samen te brengen onder 1 dak.

Ze besloten een nieuw chique pand te bouwen met daarin plaats voor ieders om hun droom waar te maken.

Daan en Lies begonnen te tekenen en al snel hadden ze een idee hoe ze hun droomplaats konden maken. Het werd een prachtig gebouw waar ze hun onderbroekenvouwers konden in onderbrengen.

Je kwam binnen in een grote inkomhal en daar stond de schatkist. Hij kreeg een mooie plek in de inkomhal. Want die zorgde uiteindelijk dat ze hun droom konden waarmaken. Dus moest de inkomhal een belangrijk deel van het gebouw worden. Zo kreeg iedereen zijn eigen stek in het gebouw dat telkens uitkwam in de grote inkomhal.

Ze besloten een groot openingsfeest te geven met alles erop en eraan zodat ze aan iedereen hun gebouw konden laten zien.

De opening werd een groot succes. Er waren cameraploegen van over het ganse land, journalisten van de radio en televisie, iedereen wil weten waar de onderbroekenvouwers voor staan en wat ze doen.

Lies en Stien zorgde voor de lekkere verwennerijen vanuit hun cupcakerij, en het moest perfect zijn zodat de reporters er een fantastisch artikel over konden schrijven. Alle genodigden werden, door de geur van versgebakken koekjes die in het ganse gebouw hangt, naar hun bakparadijs geleid. Allemaal wilden ze een exclusief verhaal achter hun zaak. Lies had haar handen vol met het bakken, versieren en serveren en kon zo makkelijk alle vragen ontwijken.

Na dat iedereen hun had laten verwennen met de cakes was de tijd aangebroken voor het optreden van Bart. Zenuwachtig en onwennig begon hij eraan. Maar jongens wat

deed hij het goed! Zo goed zelfs dat de journalisten waren vergeten dat ze een reportage moesten maken over de mysteries van de onderbroekenvouwers. Uitgeput maar tevreden konden ze die dag afsluiten.

De volgende dag stonden ze op en liepen ze als gekken naar de krantenwinkel. Daar aangekomen zagen ze dat ze op de voorpagina van de krant stonden, Lies en Stien voor hun verrukkelijke gebakjes met lekkere koffie, Bart voor zijn geweldige performance, Daan die de mysteries niet onthulde. Bert stond niet vermeld in de krant, hij vond het allemaal best zo. Hij geniet van de aandacht, maar op de achtergrond. Stilaan gaan zijn gedachten weer hun eigen gang, hij dagdroomt dat hij op zijn jacht stapt, op een mooie warme plek in Spanje aan de Middellandse Zee. Het leek hem een beter plan om niet de wereld rond te reizen, zoals hij soms onhandig kon zijn, midden op de Oceaan, dat kon voor lastige situaties zorgen. Plots wordt hij uit zijn droom gehaald als Lies en Stien heel enthousiast naast zijn zijde staan.

Bert heeft in stilte aan de app gewerkt, Daan geniet van zijn bedrijf, Lies en Stien zijn volop bezig met de cupcakerij, want ze hebben hun handen vol. Bert komt niet meer zo heel veel langs de cupcakerij. Want Bert heeft het te druk met zijn programmatie. Maar Bert laat zich veel minder tonen in het openbaar. Iedereen bleef zich maar afvragen van waar is Bert toch?

door: 403

(3)

403(4)